

Wenche Håland

1927-2018

TEKST

Gro Th. Lie

Bjørg Grova

Bjørn Wormnes

PUBLISERT 5. april 2018

EN PIONER, INSPIRATOR og viktig kvinnelig forbilde i norsk psykologi, tidligere professor og sjefpsykolog Wenche Håland er død. Hun var født i Bergen i 1927 og var fredsruss ved Fana gymnas i 1945. I 1960 ble hun cand.psychol. ved Universitetet i Oslo, i 1967 spesialist i klinisk psykologi. Hun ble dr.philos. ved Universitetet i Bergen i 1986 med avhandlingen *Psykoterapi. Relasjon, utviklingsprosess og effekt*.

De første årene av yrkeskarrieren var Wenche klinisk psykolog ved Gaustad sykehus og ved Statens Senter for Barne- og Ungdomspsykiatri. Hun viste seg raskt som en dyktig terapeut, og var ikke redd for å gå nye veier. Hun underviste ved Universitetet i Oslo, før hun i 1971 ble hentet til Universitetet i Bergen for å bidra til å bygge en helt ny modell i Norge for psykologutdanningen, en integrert forsker- og praktikerutdanning. Wenche gikk til dette prosjektet med uvurderlig pågangsmot og store personlige ressurser, fra hun ble ansatt i 1971 og til hun pensjonerte seg i 1996.

Som sjefpsykolog for UiBs nyopprettede Klinikkavdeling for unge og voksne fikk Wenche ansvar for å lære opp ansatte og studenter i klinisk arbeid, for teoriundervisningen, og for å utvikle gode veiledningsmetoder og klinikkrutiner som skulle ivareta både klienters sikkerhet og studenters opplæringsbehov med alle de praktiske og etiske utfordringer som følger med en slik komplisert struktur. Hun trengte alle sine gode egenskaper og sitt klare hode for å fylle en svært krevende rolle i pionerårene – og hun løste utfordringene på en måte det fortsatt står stor respekt av. Utallige er de kolleger og tidligere studenter som ser tilbake på Wenches innsats som klinisk lærer og veileder med takknemlighet.

Wenche ga ut bøker og fagartikler. Teoretisk representerte hun humanistisk psykologi – der medmenneskelighet, forståelse og aksept utgjorde en viktig del av terapeutens redskaper for å fremme endring og vekst hos klienter som søkte hjelp. Mange er de som gikk styrket fra hennes kontor. Hun hadde også roller i Norges forskningsråd, Det akademiske kollegium ved UiB og Nasjonal etisk komité for samfunnsvitenskap og humaniora. Hun deltok i TV- og radioprogrammer, og var bidragsyter til Brundtland-kommisjonens rapport.

Gjennom hele livet var Wenche sterkt engasjert i kvinnesak og i fredsarbeid. Hun satt blant annet i regjeringens utvalg for rustningskontroll og nedrustning og i utredningsutvalg for sikkerhets- og fredsforskning. På lederplass i Tidsskrift for Norsk psykologforening i 1983 manet hun psykologer til å bruke sin kunnskap om mellommenneskelige forhold til aktivt å bidra til fredsarbeid og forebygging av motsetninger mellom grupper. Denne lederartikkelen ble trykket om igjen i tidsskriftet i 2011. Temaet er ikke mindre aktuelt i dag.

Personlig åpenhet, nysgjerrighet, varme og respekt for andre og andres synspunkter gjorde Wenche til en dialogens mester. Et langt yrkesliv har satt dype spor. Vi plikter å føre arven videre.

På vegne av kolleger ved de psykologiske fagmiljøene,

* En versjon av dette minneordet sto første gang på trykk i Aftenposten 15. mars i år.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 4, 2018, side 307

TEKST

Gro Th. Lie

Bjørn Grova

Bjørn Wormnes